

filios filiorum computabant inter filios: et firmatum est, ut aequaliter cum patris haereditatem diuiderent pacto sempiterno. Hoc est lege posthac semper seruanda et custodienda. Vnde vel hac sola vniuersali imperii constitutione Ottonis M. Imperatoris inspecta antiquarum, siue Francorum siue Wisigothorum siue Langohardorum siue Saxonum, consuetudinum contrariarum enarratione supersedemus, sublato quoque postea inter filios ac filias respectu successionis vicariae discrimine, quod iure iuxta Alamannico et Saxonico medii, ut aiunt, aeui, seruabatur. Vid. Jus Prouincial. Alamann. cap. 253. et Ius Prouinc. Saxon. Lib. I. art. 5.

§. XXII.

Progredior ad eorum, qui a latere sunt cognati, successionem vicariam. Iterum hic iuris Romani et veteris Germanici differentia occurrit. Primum de illo, eiusque in nouam succedendi rationem conuersione. Jam Lex XII. Tabb., non extantibus heredibus suis, agnatos proximos ad successionem vocauit, exclusis cognatis, nec inter ipsos agnatos repraesentationi loco relicto, adeo ut ne propiore quidem repudiante hereditatem remotior admitteretur. Quamquam Praetor cognatos interque eos quoque remotiores successionis fecit compotes edicto vnde cognati. Vid. §§. 3. 4. 5. et 7. Inst. de legit. agnat. successionem item pr. et §§. seq. Inst. de success. cognat. Jure Romano nouo, non extantibus descendentes, inter quos repraesentatio semper obtinet, non collaterales, seu agnati seu gentiles seu cognati, sed ascendentes, quibus tamen, si adsunt forte propioris et remotioris gradus ascendentes, definitio repraesentationis accommodari nequit, hereditatem soli capiunt. Nisi quod cum defuncti ascendentes eiusdem germani germanaeue in capita, per Nouell. 118. c. 2. vers.

Quatenus repraesentatio in successione collateralium iure Romano obtineat?